

Frid vare med dig

”Frid vare med dig”. Dessa ord bildar en ofta upprepade refräng i varje ortodox liturgi. Tanken på frid kan inte bortses från i Guds folks liturgiska handlande. Den bysantinska liturgin inleder stora böneföljden¹ med orden ”I frid låt oss be till Herren” och fortsätter med att be om Guds frid över dem som ber och sedan om frid över hela jorden. I den koptiska ortodoxa liturgin talar prästen om att Kristus fyller jorden med gudomlig frid och liturgin avslutas med orden ”gå i frid”.

Vad är detta för frid? Det är säkerligen samma frid som Kristus gav till sina lärjungar när han plötsligt uppenbarade sig ibland dem efter sin ljusomstrålade uppståndelse. Mitt i deras rädsla och förvirring stod han ibland dem och sa ”frid vare med er”. Han upprepade denna välsingelse och en vecka senare när den tvivlande St Thomas var tillsammans med de andra lärjungarna och Kristus åter uppenbarade sig var hans hälsning densamma ”frid vare med er”.

Denna frid har fyra aspekter. Först och främst grundar den sig i Guds eget väsen. Bortom sin skapelse är Gud den heliga Treenigheten i sin innersta natur, fridfullhet och frid. All frids sanna källa finns i Guds gåva till mäskligheten. Denna frid kan inte organiseras eller systematiseras, den kan bara tas emot i tacksamhet.

Att på detta sätt ta emot frid uppenbarar en andra aspekt. Vi kan bara lära känna friden genom att själva erfara den. Det är i mäns och kvinnors hjärtan som frid ges och tas emot. Den slår rot som en lugn, stilla plats i själen där vi möter gåvans givare, Gud själv. Utan Guds närvaro i en mans eller kvinnas hjärta kan vi inte lära känna denna gudomliga frid.

Upplevelsen av frid i hjärtat tillåter mottagaren av denna frid, att dela den tillsammans med andra. Friden som delas inom liturgin är både Guds gåva till sina barn och de samlades gåva till varandra. Liturgin är mer än något annat det eviga ögonblick där fridens och kärlekens gemenskap blir till i Guds närvaro.

Men denna fridens liturgi, genom vilken vi får ta emot fridens gåva, är inte ett inåtblickande undvikande av den konfliktfyllda världen. Prästens sista ord är ”gå i frid”. När Kristus själv erbjöd frid till sina lärjungar skickade han ut dem i världen för att dela denna fridens gåva, samtidigt som han delade den med sina lärjungar.

Detta lägger en skyldighet på kyrkan att som fridens gemenskap erbjuda fridens evangelium till världen. Kyrkan måste reflektera över världens erfarenhet av våld och konflikt och fråga sig hur hon kan andas den gudomliga fridens ande in i dessa situationer. Prästens ord ”frid vare med dig” måste sträcka sig bortom kyrkans väggar ut i världen och samtidigt som kyrkan ber ”för frid till jorden” måste kyrkan också medverka till att detta sker.

”Frid vare med er alla”, Guds gåva till hela världen.

Fader Peter Farrington

Brittiska Ortodoxa Kyrkan inom det koptiska ortodoxa patriarkatet

¹ Den stora böneföljden är en Litanía (en bön där prästen reciterar en bön och församlingen svarar ”Herre förbarma Dig”) som används i den ortodoxa liturgin.